

SOKOLSKÝCH SLAVNOSTÍ VE FRANCII.

V pařížském denníku "Journal", který vychází v nákladu 600,000 výtisků a dojíždí má přes milion čtenářů, uveřejnil p. Ludovic Naudéau po svém návratu článek: "Tam, kde milují Francii". — Pan Naudéau jest znám jako jeden z nejpřednějších žurnalistů současných, jako brilantní stylista i bystrý pozorovatel; svými dopisy z bojiště v Mandžurii se mezi všemi svými kolegy tak proslavil, že byl za ně významným fadem čestné legie. Proto mají jeho úvahy zvláštní význam a pro nás tím větší cenu.

Také p. Naudéau, ať jistě se může spolehnouti na své žurnalistické péro, se především táže, vůči obvyklému přehánění a přepínání žurnalistických referátů, "jakým způsobem dovede se vyjádřiti, aby na své čtenáře učinil dojem ten, že jeho úřiv a jeho nadšení není pouhým žurnalistickým výkolem".

"Jako mužové," píše p. Naudéau, "jako občané, jako členové jedné z delegací pařížských na pražských slavnostech, dotvrzujeme, že jsme byli okouzleni uvítáním, které v tomto městě bylo uchystáno všem nám, kdož mohli se honositi, že jsou Francouzi. To vše, co nám dříve bylo řečeno o laskavosti Čechů a o jejich legendární lásce k naší zemi, daleko bylo zastíněno tím, co jsme viděli.

Mohli jsme předpokládati, že budeme uvítáni celým národem, shromážděným ve svém hlavním městě, a oslavováni jako triumfátoři po několika dní za sebou? Triumfátoři? Z čeho? Bohužel! Ale rozumíte dobře, nejsou to triumfy, které Češi míní oslavovati s námi. Chtěli vřelou náklonnost ke vnučkám hrdinů v roku 1793, milují-li a obdivují-li Francii, chápu především, že nyní jsou ohroženi tímž nebezpečím, kteréhož všim právem i Francouzové mohou se lekat. Z nedostatku tradičních sympatií stačily by společné obavy ke spojení Francouzů z Čechy. Pokud nás se týče, vrátivši se do Paříže, do skeptického a světáckého ovzduší našeho města, a po oněch chvílích chladného uvažování, které následují za hodinami rozradostněnými, prohláujeme uvítání, které ráčili nám připravit naši hostitelé, za nádherné a nezapomenutelné, a nijak jsme nepřehánějí, říkáme v našem telegramu, že přibližující ku poměru mezi Paříží a Prahou, odnesli jsme si z uvítání nám uchystaného dojem nejkrásnější slavnosti organizované v Paříži na počest ruských našich přátel."

Pan Naudéau pak podrobněji vypisuje jednotlivé slavnosti, o ženách českých praví mimochodem, že "jsou čítány mezi nejhezčí ženy v Evropě", (a úsudek tohoto zcestovalého žurnalisty, který zná ženy všech národů v Evropě a snad i v Asii, má svou váhu!), vyvětluje dále, proč Francouzové nemohou znáti tak přesně a podrobně národ český, jeho zeměpisné položení, jeho národnostní význam, jeho historii atd., a podává potom v delší stati velmi jasný a přehledný souhrn všeho, co byl na české půdě poznal.

Určuje význam sokolských slavností, praví francouzský žurnalista: Proč mají tělocvičné slavnosti v Čechách velkou kolepost, kterou při nich nezřídíme v žádné jiné zemi? Proč davy, jsouce dychtivy je obdivovati, shromáždějí se na ohromných tribunách, které kolem dle kola obkličují čtverhranné cvičiště, tři neb čtyřikrát tak velké jako náměstí le la Concorde (jedno z největších náměstí v Paříži), kde zároveň cvičí osm neb deset tisíc jinocchů a přesností, a jednotností výkonů, které žádné sloveso nedovede vyjádřiti, s absolutní shodou, s precizností, kterou bychom dovedli porovnatí jen s neomylností nebeského mechanismu, ano, s nezměnitelnou drahou hvězd a planet? Proč jsou tělocvičné spolky české ovládnuty železnými organizacemi? Proč jsou tělocvičny Sokalů budovami, kde se soustřeďuje národní život? Proč tělocvik stal se v Čechách předmětem kultu,

kterému neváhají tam se obětovati? Proč český mladík dobrovolně se uvoluje státi se Sokolem a jako Sokol ukřádati se pšianou kázeň? To vše proto, že pěstování tělocviku stotožňuje se s kulturem vlastenectví, proto že národní duše česká nemá v nynější době jiného prostředku, aby se vyjádřila a odvážíli bychom se říci, aby se ztělesnila.

Pan Naudéau nyní vylučuje vývin naší sokolské organizace, oceňuje ještě jednou její význam, a pak praví: vše, co můžeme dnes říci, jest, že budoucnost nepatří nikomu. Nikdo z nás nemůžeme se vychloubati, že prozírá to, co ona skrývá v dále svých mlhavých drah. V každém případě však můžeme si jen chváliti, že existují Čechy slovanské, Čechy, které jednak tradiční a jednak odporem proti německému nejdají uniknouti ni jediné příležitosti, aby manifestovaly vírou k nám sympatií, Čechy, které, soubornem vzato, velice překáží germánskému obru.

A článek svůj zakončuje pan Naudéau těmito krásnými slovy: "Zůstaňte věrnými Francii, moji drazí hostitelé, a dejte nám příležitost, abychom se vrátily do té nádherné Prahy, která jest jedním z nejkrásnějších měst v Evropě. Pokud nás se týče, milujeme její staré budovy, prosáklé krvavými dějinami; milujeme tajemnost jejich ličných uliček, milujeme ty vzdušné perspektivy, utvořené blyšknavých vln, ze smaragdových ostrůvků, ze starých romantických mostů, na jejichž zábradlích dumají mnohé sochy svatých; milujeme její mechovitá návrší, věnečná temnými paláci, a její modravou dáli, kde žije celý národ gotických věží, zvonice, hrotů, arkýřů a věžiček, toto tragické a divukrásné panorama, které pyšně znamená stopy hrdinných dějů, a kde každou chvíli čekáme, že objeví se hrůza některého shakespearovského dramatu, Prahu starobylou a nádhernou, Prahu zbarvenou a stoletými zdobenou, Prahu zlatou!"

OTEVŘENÝ DOPIS

panu J. Hájkovi,

pořadatelé "Iowského Věstníku", Cedar Rapids, Iowa.

CTĚNÝ PANE!

Nejraději bych pomínil mlčením útok, jež opětně podnikl Věstník na Matice Vysšího Vzdělání a s nímž spojil mé jméno, než jsem nucen vzhledem k Matici a vzhledem k sobě se ozvati. Nejprve potvrzuji vyjádření Výkoného Výboru Matice, že jsem žádnou půjčku od této neodbrzel. Opácné tvrzení jest lži. Kdyby byl Věstník rozvážnějším, snadno by se mohl přesvědčit, že bohoslovci není třeba se uříkati o peníze k podobné instituci, poněvadž každá církev stará se o svůj dorost.

Každý myslící člověk ví, co skrývají řádky Věstníku. Každý právník to ví a já Vás upřímně varuji před nezvážným psaním, neboť by Vás mohlo potkat něco horšího než památný cedar-rapidský výprask.

Odpouštím Vám. Chci zapomenouti tento neblahý útok, a doufám, že se více spolu takto nesetkáme.

Přijměte ode mě ještě několik slov. Pronáším je k Vám jako člověk k člověku. Změňte svůj životní program. Kolem nás je dosti zloby a žalu — rozjřujte kolem sebe úsměv, jas a lásku. Nebojte, ale stavte, pomáhajte člověčenstvu dle svých schopností a síl. Byla-li Vám spáchána křivda, zapomeňte na ni, i budete míti daleko větší vítězství, než kdybyste znemožnili Matice. Prof. Šimek koná výtečnou práci, Matice je velikým podnikem... Přestaňte útočit a není-li ve Vás tolik mužnosti, abyste se přemohl, alespoň mlčte a nebuďte zdrojem pohoršení.

Se srdečným pozdravem Váš

V. Miniberger.

South Omaha, Nebraska.

* Dle právě vydané zprávy tajemníka státu Ohio podáno bylo v tomto státu o 500 žádostí o rozvod více, nežli v roce minulém. Za poslední rok povoleno bylo jich 4,975 a sice 3,668 ženám a 1,308 mužům.

Zprávy zahraničné

Rakousko-Uhersko.

(Krvavé srážky mezi Maďary a Chorvaty. — Stanné právo v Susaku. — Statek hraběte Kolovrata obětí planežů. — Dobrovolník probodil hejtmana. — Pověst o atentátu na císaře Františka Josefa.)

nedaleko Rjcky, ke krvavým bojům mezi Maďary a Chorvaty. Od delší doby se datující napjetí mezi Maďary a Chorvaty v poslední době propukává stále ostřejší a v Susaku nabyly boje takových rozměrů, že místní úřady povolaly vojsko ku zjednání pořádku. Současně a povoláním vojska prohlášeno bylo v Susaku stanné právo. Dramatická scéna s tragickým výsledkem odehrála se, když vojsko ošlo se před chorvatským zástupcem. Jeden chorvatský šikovatel vystoupil ze řady a přešel ku svým krajanům. Jeden z důstojníků rozběhl se ale za ním a zranil jej šavlí, načež zraněný šikovatel byl zatčen. — Hraběte Kolovrata, majitele zámu na statku Velké Dvorce u Tachova, stihla vážná ztráta. Zámek s celým svým obsahem stal se obětí plamenů. Voškeré úsilí, aby alespoň část drahocenného majetku byla zachráněna, bylo marným, poněvadž oheň, podněcovaná silným větrem, šířil se s úžasnou rychlostí. Následkem toho vzácné umělecké poklady staly se obětí plamenů. Tak zničeno bylo 400 olejových obrazů. Též galerie předků hraběcí rodiny Kolovratů-Krakovských vzala za své. — Ze Sibirie v Sedmibřadsku oznamuje se aféra, jež ve vládních a vojenských kruzích vyvolala velký ruch. Hejtman Klempa ostře pokáral dobrovolníka Szabo při evičení. Tento rozčílil se nad důtkou do té míry, že hejtmanovi vrazil nasazený bodák do podbrší. Napadený důstojník sice bleškurychle tasil šavli a fal silně dobrovolníka, avšak bodnutí bodákem více zameziti nemohl. Jak hejtman Klempa, tak dobrovolník Szabo jsou téžce poranění. — Dne 5. září ráno rozšířila se ve Vídni pověst, že na císaře Františka Josefa byl v Celovci, kde tento právě mešká ve spojení s podzimmními manévry, podniknut atentát. Právilo se, že atentát se nezdařil a že císař zůstal bez pohromy. Jakožto útočník označován byl jistý italský dělník. Vídeňáci, kteří tolik horují pro svého císaře, s napjetím očekávali další zprávy, avšak brzo se jim ulehčilo, neboť z Celovce došla zpráva, že pověst o atentátu jsou úplně bezpodstatné. Vyšlo na jevo, že ku pověstem o atentátu zcela nevinně zavdal příčinu jeden starý sedlák. Starý tento venkovan, jenž měl v ruce svoji obyčklou hůl, pokusil se o přiblížení k císaři, aby odevzdal mu nějakou prosbu. Nečekávané jednání sedláckovo vyvolalo částečný zmatek v okolí panovníkově a brzo rozšířila se pověst o "atentátu". Soukromé zprávy o případu tom potvrzují zprávy úřední, že nebyl učiněn žádný pokus o zavraždění starého císaře. Celovec, hlavní město Korutan, je tou dobou hlavním stanem císařovým pro dobu podzimmních manévru.

Rusko.

Předvolby pro třetí ruskou dmu, jež sejtí se má 14. listopadu, jsou teď v plném proudu. Všude konají se volby volebních kolegii, která sejdou se 14. září ku volbě zástupců do parlamentu. Ačkoliv konečný volební boj vzdálen je již sotva dva týdny, jeví se o nynější volby méně veřejného zájmu nežli při dřívějších příležitostech. Hlavně zodpovědnou je za to změna volebních zákonů, následkem které vyhlídka dosud hlavní roli hrajejších pokrokových liberálů a radikálních stran jsou daleko menší, nežli dříve. Strany tyto sice neobjkotují volby, avšak zájem o parlament, který dle všech známek nebudou moci kontrolovati, přirozeně ochabl. Třetí duma ale v každém případě považována je zde za rozhodující pro ruské pokusy s parlamentární vládou. Jestliže ani tato nebude moci pracovati v harmonii s rádcí carovými, je skoro vyloučeno, že by po dobu nynější krize došlo ku svolání čtvrté dmy. Nový volební zá-

kon, jenž má za účel, aby revoluční a nevzdělané živly byly co možná nejvíce vyloučeny, opírá se o velkostatkáře a městské majitele pozemků, kteří tvoří nejkonservativnější třídy v Rusku. Nevzdělané venkovské obyvatelstvo, na něž při prvé volbě bylo nejvíce spoléháno, jehož zástupci ale heslem "svobodná půda" dali se získat pro revoluční strany, je nyní zatlačeno do podřízeného postavení. Stalo se tak na základě změny poměru zástupců v provinčních volebních kolegii, v nichž dřívější převaha venkovských voličů sklesla na pouhý zlomek bývalé síly, kdežto na druhé straně zástupci statkářů a obchodnictva byli tak rozmnoženi, že v každé provincii mají absolutní většinu. Městští voličové jsou na pozemkovém podkladu rozděleni ve dvě třídy. Bohatší menšina má při tom stejné zastoupení, jako chudší většina. Volební kampaň ukázala, že četní statkáři jsou pokrokových názorů. Též zvolení značného počtu liberálů, ba i revolučních živlů zdá se býti zajištěným. Přes to ale již teď je jasno, že třetí duma bude daleko umírněnější, nežli obě její předchůdkyně, poněvadž z velké části sestáváti bude z mužů, jejichž zájmy vyžadují ješ klidný a pozvolný rozvoj stávajícího pořádku. Tito lidé jsou odpáreli extrémních teorií, jež převládaly v dřívějších parlamentech. Avšak za to jsou ochotni podporovati vládní reformní program. Tento zahrnuje řadu osnov zákonů, jež předléhaly v pívě a druhé dume. Konstituční demokrati doufají, že při volbách ve velkých městech dne 14.

září prosadí zvolení četných nejpřednějších svých mužů. Předseda ministerstva Stolypin zůstane i na dále u vesla, třebaže pověsti, že upadl u cara v nemilost, stále častěji se opakují. Hrabě Witto je nyní zatlačen úplně do pozadí a větší část roku tráví mimo Rusko. Jest sice ještě členem státní rady, avšak požívá tam jen málo osobního vlivu.

ODPORUČENÍ!

Všem těm, kteří trpí tíží na prsou, tlacením v žaludku, bolestím ve stěvách a jinými podobnými nemocmi, odporučuji, aby užívali Karlovarské Hořké Léčivé Víno Medové, které vyrábí jedinec náš krajan p. A. V. Kouba, 2819 Larimer Str., Denver, Colo. Zkusil jsem několik lékařů a užíval jsem rozličné léky, jež mi předepsali, ale nic to mi nepomáhalo. Konečně mi jeden přítel poradil, abych zkusil výše jmenované Koubovo víno. Učini jsem tak a jsem nyní zdravý a vesel jako kdy před tím. S úctou E. M. Dobruský, 6k3nez, Dwight, Neb.

Dr. F. H. Kučera

český lékař a ranhojčí

ve Verdigre, Neb.
v každé době a do okolí jede na zavolání. 39tř
Farmerův telefon v úřadovně.
Jest hotov posloužiti krajanům

KENNEDY'S EAST INDIA BITTERS.

(Kennedyho Východo-Indická Hořká)

jak vyráběna jest firmou Iler & Co., jest výtazek z pečlivě vybraných kořenek a bylin, obsahujících léčivé vlastnosti nejvyšší hodnoty při léčení uvedených chorob a předpisů, dle nichž jest vyráběna, schvalují lékaři, kteří těší se důvěře mezi svými spoluobčany, nepopíratelně její vlastnosti.

Tato hořká nevyžaduje vyhladování neb nepřirozený tělocvik, a nemocný může jísti jakoukoliv zdravou potravu, na níž má právě chuť. Ona povzbuzuje a neoslabeje tělesnou soustavu. Přednosti této Hořké dosvědčují tisíce našich nejlepších spoluobčanů v každém stupni života a dosvědčení o její působivosti jsou příliš četná, nežli abychom je mohli třeba jenom částečně uvésti. Toto je nejenom působivý, ale laciný lék, který každý může si opatřiti. Pro dospělé i děti jest to nejlepší silivý prostředek a nápoj. Je zvláště blahodárnou něžnějšímu pohlaví jako silitel a povzbuzovatel chuti, kterýž způsobí, že omrzelost a nedostatek energie zmizí úplně a zdraví a nový život zaujme jejich místo, a kdykoli jednou podrobena byla tato Hořká zkoušce, žádná rodina nechce se bez ní obejiti.

Těm, jichž se to týká.

Po odeslání žádosti naší komisi vnitrozemních daní a přiložením předpisu na vyrábění Kennedyho východo-indické hořké se žádostí, aby sprostěna byla daně, po pečlivém zkoumání, řídě se instrukcemi komisaře, kolektor omazský vydal následující rozhodnutí, jež uveřejňujeme pro informaci našich zákazníků.

8 úctou ILER & CO.
ÚŘADOVNA KOLEKTORŮ VNITROZEMSKÝCH DANÍ
DISTRIKT NEBRASKA,
Omaha, dne 27. října 1898.

Pánové ILER & CO., vinopalníci a ochranníci lihovinami, Omaha, Neb.

Pánové:—Obržel jsem předpis na vyrábění KENNEDYHO VÝCHODO-INDICKÉ HOŘKÉ a zároveň láhev na vzorek přípravky této se žádostí, aby zařaděna byla jako lék. Po prozkoumání vzorku s dosvědčení vřehodných lékařů, na základě rozhodnutí komisaře vnitrozemských daní platného v takových případech, jsem tuho náhledu, že příprava obsahuje léčivé vlastnosti v takovém poměru, aby mohla býti tam zafa těna. Protož já rozhoduji, že KENNEDYHO VÝCHODO-INDICKÁ HOŘKÁ, vyráběná firmou Iler & Co. dle předpisu, uloženého v této úřadovně, může býti zařaděna jako léčivá příprava a že může býti prodávána a šířena prodi vaši mas-li platit sv státní daní Spojeným Státům, jako obchodní lihovinami.

8 úctou GEO. W. POST, kolektor vnitrozemských daní dist. Nebraska.

ILER & CO., Omaha, Nebraska.